

UNIUNEA POPORILOR

Proprietar: IULIU MAIOR junior

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 3-1933

ABONAMENTELE

ABONAMENTUL PLĂTIT ÎNAINTE:

pe un an 10.000 Lei,
pe o jumătate de an 5000 Lei,
pe trei luni 2500 Lei.

Intemeietori: Al. Lupeanu-Mellin și Iuliu Maior
Director: ION POPU-CÂMPEANU

Adresa: BLAJ, jud. Târnava-Mică. Telefon Nr. 168

Încep la 1 Ianuarie, 1 Aprilie,
1 Iulie și 1 Octombrie.

Prețul acestui număr 200 Lei

In ajutorul celor necăjiți

de Ioan Vultur

Știm cu toții, că seceta a fost anul acesta — poate — mai nemiloasă decât ori și când cu țara noastră, și mai ales cu unele județe din Moldova. Sunt zeci și sute de mii de oameni care din cauza lipselor de ploi au rămas fără un brusc de pâine, fără un pumn de mălai, goi și necăjiți în fața iernii care ne așteaptă și care poate fi și ea tot așa de grea și de nemiloasă ca și seceta care a trecut.

În fața mizeriei celor loviți de secetă, nu ni-e permis să stăm cu mâinile în sân și numai să ne îndușem de necazul lor. Iubirea noastră față de aproapele trebuie să se arate acum mai puternică decât orișicând, trecând la fapte cât mai bogate. Din puținul ce avem să dăm cu toții pentru scăparea celor ce nu au nimic. Și ca să putem da cu căldura ce ni se cere, să ne gândim, atunci când dăm, la numărul și greutatea suferințelor pe care le putem înlătura cu darul nostru; să ne gândim la numărul păcatelor noastre pe care le ispășim și să ne gândim mai ales la datorința ce o avem față de Dumnezeu de a da celor necăjiți din darul ce ne-a făcut El.

Guvernul țării, prin oamenii săi, și Biserica prin episcopii ei, au făcut un călduros apel în acest înțeles către toate inimile bune. Acest apel trebuie să aibă un răsunet cât mai adânc în toate inimile oamenilor de bine. În chip deosebit cel avuți să-și deschidă larg inima, buzunarul și hambarele, pentru că e vorba de ajutorarea și scăparea dela o moarte groaznică a multor frați de ai noștri, care, după suferințele grele ale unui război nedrept și fărădelege, trebuie să sufere și crunta lovitură a secetei. Să-și aducă aminte că dând celor lipsiți, fac cele mai frumoase depuneri, nu într-o bancă de toate zilele care se poate da peste cap, ci în banca fericirii de veți.

Scrind aceste șire, îmi aduc aminte de o scenă întâmplată nu de mult într'un oraș din Belgia. Trebuia, înființat, la re-pezeală, un azil pentru muncitorii săraci. Călugărițele care au deschis azilul, au făcut apel la toate inimile bune. S'au

văzut foarte mulți bărbați cari s'au lipsit pe o lună-două de tutun și contraprețul l-au trimis pentru azil! S'au văzut doamne cari s'au lipsit de ruj de buze, de apă de toaletă, și au făcut la fel cu contraprețul. Și s'au văzut și familii de acelea care au trimis cartofii ce le erau întrecători, care din trei perini și trei plapome au trimis câte una azilului, etc. Ce bine ar fi dacă această pildă ar fi urmată și la noi, unde trebuie sprijiniți ca într'un azil miile de locuitori ai județelor înfometate?!

De încheiere aș mai aminti o vorbă a Sfintei Scripturi care zice, că omul îndurător și milos este binefăcătorul său propriu (Prov. XI, 27), și una a unui mare învățat francez care zicea: „Când ajuți pe cel lipsit și necăjit, cel ce câștigă mai mult nu este cel ce primește, ci cel ce dă!”

Foamea bate la ușile celor din satele și orașele arse de pârjolul secetei.

Datoria noastră patriotică și creștinească, este să-i ajutăm pe frații noștri în suferință.

Toți românii ajută cu însuflețire regiunile arse de secetă!

Copiii sunt viitorul neamului. Aveți cea mai mare grijă de sănătatea lor!

Ruga arborelui

Pe mulți arbori ai parcurilor și grădini-
lor publice din Spania se găsește așezată următoarea rugă:

„Voi, care treceți și ați fi ispitiți să ridicați mâna contra mea, ascultați-mă înainte de a mă răni.

Eu sunt căldura cămășii vostru în recile seri de iarnă; eu sunt umbra prietenoasă, care vă apără vara contra soarelui arzător; fructele mele sunt răcoarea care vă astâmpără setea când călătoriți.

Eu sunt bârna care vă susține casa; eu sunt masa voastră, patul pe care vă odihniți și scândurile din care e făcută corabia voastră.

Eu sunt mânerul sapei voastre, ușa casei și lemnul leagănului din copilărie.

Voi care treceți, nu-mi faceți rău!

Reîntoarcerea delegației române dela Paris

Delegația română care a participat la lucrările conferinței de pace dela Paris, în frunte cu d-l Gheorghe Tătărescu, Gheorghe Gheorghiu-Dej și Ștefan Voitec, în ziua de 20 l. c., s'a reîntors în țară. La graniță a fost așteptată de un tren special. Pe tot drumul, membrii delegației au fost salutați cu îndelungate urale. În capitală au fost așteptați de membrii guvernului în frunte cu d-l Dr. Petru Groza, membrii corpului diplomatic, gazetarii străini și oficialitățile capitalei.

Un prieten sincer al țării noastre

D-l Jan Massaryk, ministrul de externe al Republicii Cehoslovace, vecine și aliate, a împlinit în ziua de 14 Septembrie, vârsta de 60 de ani.

Fiu al lui Tomas Massaryk — bărbat de seamă în viața politică a Cehoslovaciei — d-l Jan Massaryk este primul colaborator al președintelui Beneš și unul din principalii eroi ai luptei de eliberare a poporului cehoslovac.

După ocuparea Cehoslovaciei de către trupele hitleriste d'sa a activat în guvernul dela Londra ca ministru de externe, calitate în care s'a distins prin încheierea tratatului de prietenie cu Uniunea Sovietică.

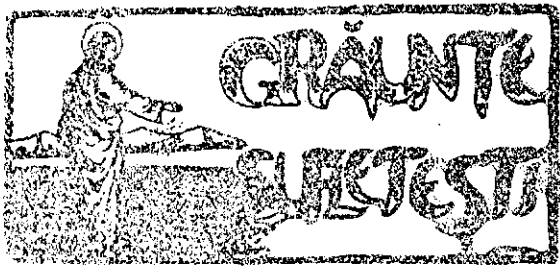
În cursul Conferinței de Pace dela Paris, d-l Jan Massaryk, alături de delegații Uniunii Sovietice, Ucrainei și Jugoslaviei, a dat trimișilor români un prețios sprijin, susținând și apărând cererile noastre drepte, în problema atât de desbătută a Ardealului românesc. A adus astfel prinos de recunoștință României, care în nenumărate rânduri a întins poporului d'sale o prietenească mână de ajutor.

Se știe doar, că în timpul când trupele germane invadeau Cehoslovacia, mulți luptători cehoslovaci au găsit în țara noastră un cald și primitor adăpost, iar în lupta pentru alungarea năvălitorilor, ostașii români, alături de ostașii sovietici și-au vărsat cu dărnicie și în mod neprecupețit sângele, presărând mii de morminte pe pământul Cehoslovaciei.

Sprijinul dat delegației noastre de către delegația cehoslovacă în frunte cu d-l Jan Massaryk, constituie o strălucită dovadă de prietenia ce s'a încheiat între poporul român și poporul cehoslovac, întru apărarea și susținerea intereselor comune.

Poporul român, cu prilejul sărbătorii vrednicului om politic din țara vecină și prietenă, îi trimite urările de bine împreună cu recunoștința nețărmurată.

Grigore Pop-Câmpeanu

Buna întrebuintare a averilor

Sunt oameni bogați care își cheltuiesc averea în plăceri desfrânate; sunt alții care însă le închid și zăvoresc ca nu cumva să le piardă, și-și fac din ele un adevărat idol, pentru care sunt gata să-și jertfiască onoarea, familia, prietenii, etc. Sunt însă și alții, deși mai puțini, care își întrebuintează averea așa cum vrea bunul Dumnezeu și-i sfătuiește Evanghelia lui Hristos. Intre aceștia din urmă se înșiră și marele miliardar chinez, *Iosif Lo-Pa-Hong*, ucis în anul 1938, cu douăsprezece focuri de revolver de către niște bandiți.

Iosif Lo-Pa-Hong este modelul omului bogat care își știe întrebuinta averea așa cum trebuie; este omul bogat care își cunoaște rolul pe care i-l-a dat Dumnezeu în administrarea averilor. De aceea voi căuta să Vă arăt și D-voastre, iubiți cititori, ce a făcut acest om din averea sa.

Iosif Lo-Pa-Hong a început în anul 1911 să organizeze mișcarea catolică în favorul săracilor din țara sa, mișcare, care după douăzeci de ani, a ajuns să dea următoarele roade: 20 biserici frumoase, ridicate pentru cult; 71 sale de conferințe, pentru care se câștigaseră 363.720 ascultători; 7 școli, din care ieșiră 2200 elevi cu diplome în regulă; 5 spitale, 19 dispensare; 2 orfelinate, 2 azile de bătrâni; 250.000 botezuri conferite și peste un milion de dolari cheltuiți cu ajutorarea săracilor și bolnavilor.

În afară de cheltuielile acestea suportate de mișcarea catolică, Iosif Lo-Pa-Hong a mai cheltuit din buzunarul propriu mai mult decât ne-am putea închipui: a clădit la Shanghai un liceu de fete, ce numără peste cincisute eleve; Spitalul „St. Iosif” și căminul în legătură cu el, pentru 3200 bolnavi, a căror îngrijire și întreținere îl costa anual nu mai

puțin de 200.000 dolari. În acest spital au fost tratați *gratuit*, din 1912, când a fost înființat, și până în 1938, nu mai puțin de 102.325 bolnavi la pat, și s'au dat îngrijiri la peste două milioane de bolnavi mai ușor. Lo-Pa-Hong a mai deschis, tot pe spesele sale, sanatorul *Preasfânta Inimă*, cu spesele anuale de 120.000 dolari; apoi *Spitalul Millei Creștine* pentru 600 bolnavi și spitalul *Neprihănitei Inimi a Mariei* și altele.

Pentru toate aceste binefaceri și altele multe care nu se cunosc, și nu se vor cunoaște decât numai în Cer, Iosif Lo-Pa-Hong a primit mari distincții din partea Sfântului Părinte dela Roma, iar catolicii din China l-au numit pe drept cuvânt „apostolul cel mai de seamă al carității creștine din imensa împărăție a „Fiului Soarelui”.

Iosif Lo-Pa-Hong a fost un suflet adânc religios. Nu era zi să nu asculte cel puțin o sfântă liturghie și să se cuminece. În preasfânta Cuminecătură afla el lumina și puterea necesară pentru săvârșirea a tot ceea ce a săvârșit. În călătoriile sale purta totdeauna cu sine o sticlută cu apă sfințită, pe care o întrebuinta la caz de lipsă pentru botezarea catechumenilor.

Iosif Lo-Pa-Hong a fost într'adevăr un mare apostol modern. El și-a întrebuintat averile așa cum ne sfătuiește Evanghelia. Ce bine ar fi dacă ar fi cât mai mulți care să-l urmeze și la noi, în chip mai mic, după puteri?! Doamne, câte lacrimi nu s'ar șterge și câte răni nu s'ar vindeca!

Ioan Vultur

Grăul și porumbul

Odată se întâlnește pe drum porumbul cu grăul.

Grăul ca să-și bată joc de porumb, îi zice:

— Bunăziua călcăi crăpat.

Porumbul auzind astă bătaie de joc, zise și el la rândul său:

— Mulțumim d-tale batjocura copiilor.

Altădată întâlnindu-se iară, grăul n'a mai avut curajul să infrunte porumbul și când se apropie de el îi zise:

— Bună ziua saful casei.

Porumbul zise și el la rândul său:

— Mulțămim d tale fala mesei.

Foita „Unirii Poporului”

Povești de-ale vânătorilor

Ți-e mai mare dragul să ascuți pe vânători cum își povestesc pătaniile de prin munți și de prin păduri. Unul fiecare ține să spună cât mai înflorit cum a scăpat din o mare primejdie — ca prin minune —, și nu-și dau seama că mulți inși, cari poate nici nu se cunosc între ei, povestesc aceleași lucruri și aceleași întâmplări.

Badea Văsălie Măciucașul ducea odată în căruță trei vânători, fiecare cu câte doi câni, ducându-i ca să-i afunde prin niște păraie, ca să vâneze mistreți (porci sălbatici). Căii mergeau numai în pas, iar vânătorii își țineau câinii de lanțisor, ca să poată fugi pe lângă căruță.

Dacă au ajuns la locul numit, mai întâi s'au așezat pe iarbă ca să guste ceva și să soarbă câte un pahar de vin, ca să câștige curaj și să nu le înghețe sângele în vine când vor vedea pe scroafa cea cu 12 purcei din fundul păraului, sau chiar pe vierul cej năprasnic, și între pahare începură cu pătaniile.

— Odată, la o vânătoare de mistreți — începu unul —, eram numai singur, dar

aveam trei câni buni. Mă cobor eu pe o râpă într'un fund de părau. Câinii după mine mirosind și mișcând coada cu bucurie. În fundul păraului îndată am găsit urme de purcei. Câinii erau neastâmpărați. Mergeam, mergeam cu pușca gata de tras, când iată că la câțiva pași înaintea mea trei scroafe cu o mulțime de purcei în jurul lor, venind către mine. Trag odată, și nu știu câți purcei voi fi nimerit. Câinii au dat năvală, dar scroafele întărite se aruncă asupra cânilor, și cât ai bate în palme mi-au sfârticat doi câni, pe cei mai buni. Eu trag, și se vede că am rănit rău pe vreuna din ele, căci aceea a rămas înapoi, iar două se aruncă asupra mea. Mai trag odată, și mai rănesc una. Cănele care îmi mai rămase, apucase curaj și se aruncă asupra scroafei celei sănătoase, dar a fost vai de el săracul căci scroafa ca și cât ai clipi din ochi i-a rupt beregata.

Noa săracul de mine, singur într'un fund de părau, fără câni și între trei scroafe rânite și turbate întru apărarea purceilor. Altă cale nu era, decât sau înainte, sau înapoi. Înainte nu era chip, atunci hai să dau înapoi. Când mă întorc, la vreo treizeci de pași înaintea mea, iată un vier cât un vițel de mare, venia către mine rânjindu-și colții. Trag și-l nimeresc, dar nu cade, ci vine spre mine și mai infuriat. Mai trag odată, dar el vine mereu. Era atât de aproape de mine, încât nu mai

puteam folosi arma. Atunci scot cuțitul, și mă arunc asupra lui. Cât ai bate în palme vierul meu zăcea la pământ într'o baltă de sânge. Mă ridic repede și mă arunc asupra scroafelor cari se apropiaseră și ele de mine. Într'un moment era în fundul păraului ca la măcelărie. Patru porci junghiați și o mulțime de purcei, de nici nu mai știu câți au fost.

După isprava asta, am ieșit din părau și m'am dus la pădurarul cel mai de aproape și l-am rugat să vină cu carul să ducă vânatul meu în sat. O săptămână au mâncat sătenii mei numai carne de mistreț.

Ceialți doi vânători ascultau și își dregeau gâtul ca să spună și ei vreo poveste, și mai gogonează decât asta, dar Văsălie îi luă pe dinainte:

— Să mă iertați, Domnilor. În tinerețile mele eu încă mă țineam de lefteria asta a vânatului, dar nu la porci, ci la urși. Eu am pățit-o odată și mai șod decât dumnealui.

— Spune bade Văsălie, îi ziseră ceialți rânzând și umplându-și paharele din damigeana ce au fost dus cu ei.

— Odată eram pe munții Făgărașului — începu Văsălie —, cu mai mulți tovarăși. Dar — umblă încoace, dă încolo — eu m'am rătăcit de ceialți, și mergeam să trec o potecă îngustă numai cât pui piciorul. Dinsus de mine, râpă ca zidul, dinjos de mine, prăpastie. Cartușele îmi erau în ranița din spate,

† Dr. Emil Mureșanu

Dela sfințirea bisericii din Mociu, a lipsit acela, care mai mult s'a trudit pentru zidirea ei: Dr. Emil Mureșanu. O boală nemiloasă, înainte de aceasta cu vreo câteva luni l-a răpit, fără nici o considerație, trecându-l în lumea veșniciei.

Fiu de preot, din comuna Murășenii de Câmpie, îndată după ce termină dreptul la Universitatea din Cluj se stabilește ca avocat în Mociu, iar din 1919 și până la pensionare funcționează tot aici ca judecător.

Dragostea mare ce a avut pentru popor, prietinia sinceră ce a arătat o fiecăruia, îl fac iubit și stimat nu numai de moceni ci de toate satele de pe Câmpie.

Pentru luminarea poporului lucrează cu multă însuflețire în cadrele „Astrei”. Îndată după stabilirea în Mociu, e ales președinte al Despărțământului „Astrei”, și îl conduce până aproape de sfârșitul vieții. Către satele de pe Câmpie, ținând multe cuvântări de învățătură pentru popor.

Inițiază corul „Astrei” din Mociu. Cu tinerii din Mociu aranjează jocuri naționale și nu odată, însuși se pune în fruntea feciorilor și joacă „Căiușorul” și „Bătuta” și alte jocuri românești.

Lui este a se mulțumi în întregime și zidirea frumoasei Case Naționale din Mociu, așezată chiar în mijlocul comunei.

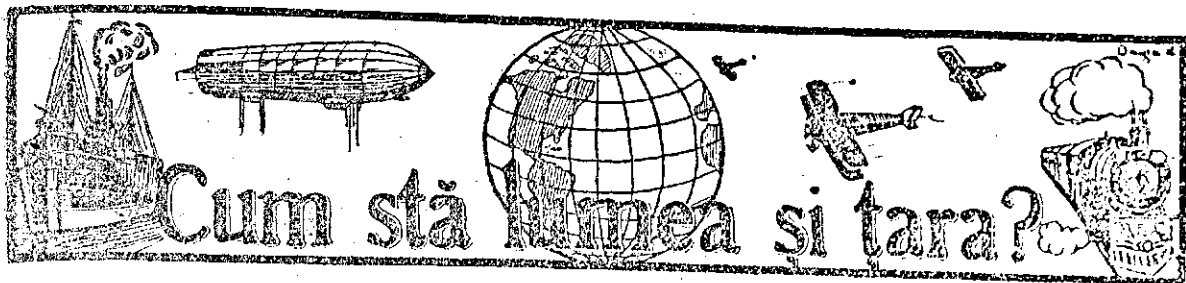
Iar Biserica română unită din Mociu îl numără între cei dintâi și cei mai mari ctitori ai săi. Alături de Păr. V. Rusu, Emil Mureșanu a lucrat mai mult pentru zidirea ei. Cea mai mare dorință i-a fost să vadă sfințită această biserică. Bunul Dumnezeu însă la chemat la sine mai de grabă, voind ca de acolo de sus să se bucure de sfințirea ei.

Oamenii din Mociu și din satele de pe Câmpie, nu-l vor uita niciodată pe Emil Mureșanu. Le-a fost prietin bun și sfătuitor înțelept și totdeauna cu drag și cu recunoștință îl vor pomeni.

Ion Popu-Câmpeanu

Mulțimea nu cugetă decât cum să treacă timpul; cel înțelept cugetă cum să-l folosească.

Schopenhauer

România la conferința din Copenhaga

România a fost chemată la conferința pentru hrană și agricultură dela Copenhaga. Va trimite un observator.

Un grup de profesori francezi în România

În săptămâna trecută au sosit în țară un grup de profesori francezi, cu misiunea de a crea centre de cultură franceză în Ardealul de Nord, care a fost rupt dela România prin dictatul dela Viena.

Crucea Roșie svedeză ajută România

Țările cari au suferit de pe urma războiului au primit mai multe ajutoare dela Crucea Roșie svedeză. În România a trimis 75 tone medicamente și haine pentru copii, instrumente medicale, bandaje și 4 camioane, cari vor fi repartizate în țară prin Crucea Roșie Română.

A murit

Mitiță Constantinescu, președintele Partidului Național Popular, distins economist și om politic și unul dintre cei mai de seamă luptători în slujba țării.

La Paris

Conferința de pace își continuă lucrările, în vederea redactării definitive a tratatelor de pace. Se crede că toate aceste lucrări vor trebui terminate în cursul lunii Octomvrie, deoarece cei patru miniștri de externe în luna Noemvrie se vor întruni la New York, pentru a lua parte la Adunarea Generală a O. N. U.-ului. Tratatul de pace vor intra în vigoare după ratificarea lor de către puterile semnatare, pentru ca astfel, starea de pace, să devină un fapt real încă înainte de sfârșitul acestui an.

Discursul d-lui Wallace

Ministrul de comerț american, Wallace, a rostit săptămâna trecută — în cadrul propagandei electorale — un discurs, în care a

iar în armă aveam numai una. Mă gândeam tocmai să trec prăpastia, apoi să-mi scot cartușele și să mi le așez în cureaua dela brâu, când iată înaintea mea pe potecă venia spre mine un urs cât o nămilă.

Vânătorii ascultau cu gura căscată.

— Trag — zice Văsălie —, și nimeresc pe urs, dar nu cade în prăpastie, ci vine furios către mine. Mă întorc înapoi, și iată de partea aceea venea spre mine o ursoaică, morăind. Cartușe nu, altă scăpare nu... — și Văsălie începu să-și umple pipa pe îndelete.

— Și cum ai scăpat? — întrebă povestitorul cel cu mistreții.

— Nicecum, — răspunse Văsălie cu fața serioasă de par'că ar fi fost în biserică.

— Nicecum. S'au repezit amândoi asupra mea, și m'au mâncat de numai bocancii mi-au rămas și ciolanele împrăștiate prin prăpastie.

Vânătorul cel viteaz cu mistreții rămase tăcut, pe când ceilalți doi începură a râde cu poftă, clătărindu-și gurile cu vin din damigeană.

N. Lupu

atacat politica externă dusă de d-l Byrnes, cerând o apropiere a Statelor Unite față de U. R. S. S. și vorbind totodată împotriva imperialismului englez. Această cuvântare a dat naștere la o vie dezbateră în presă. Președintele Truman însă, a precizat că politica externă a Statelor-Unite rămâne neschimbată până la noui hotărâri. Ba mai mult, a cerut ca d-l Wallace să-și prezinte demisia din guvern, ceea ce s'a și întâmplat. Rămâne ca viitoarele alegeri, din luna Noemvrie, să arate către cine se îndreaptă opinia publică americană.

Declarațiile marelui Montgomery

Cu ocazia vizitei sale în America, mareșalul englez Montgomery, a făcut declarații gazetarilor, arătând că autoritățile britanice au în vedere organizarea apărării lor naționale după modelul american. „Armatele noastre — a declarat mareșalul — au colaborat atât de strâns în timpul războiului încât ar fi de dorit ca ele să fie uniformizate“. Apoi „Principalul meu scop este să dotez armata britanică cu un sistem foarte rapid de instruire soldaților și ofițerilor“, arătând că are în vedere și unele reforme în metodele britanice de stat major, după ce a studiat școlile militare americane. Răspunzând la o întrebare cu privire la armata sovietică, a declarat că: „ea a fost pur și simplu formidabilă“. „În bătălia din Europa, s'au produs două mari mișcări: o mișcare spre răsărit condusă de Eisenhower și o mișcare spre apus, condusă de generalul Stalin. Victoria s'a produs atunci când cele două armate s'au întrunit“.

Trupele americane

vor părăsi Austria — după cum au anunțat autoritățile militare americane — după 4 luni dela semnarea tratatului de pace.

Alte știri mărunte

— Intre Albania și Jugoslavia a fost semnat un acord naval.

— În Palestina, teroriștii au deslănțuit o adevărată ofensivă împotriva băncilor din Ierusalim.

— Autoritățile militare americane și britanice din Berlin au aprobat planul pentru unificarea economică a zonelor respective de ocupație.

Inelul de logodnă

Mai demult, căsătoria era un fel de cum-părare, un fel de târg. Și după cum se obișnuiește și azi, cei ce fac un târg se duc la cârciumă de „se cinstesc“, sau — cum zic ardelenii „beau aldămașul“ — așa s'a obișnuit lumea dela început să se veselească la nuntă cu mâncări și băuturi bune, cu cântece și cu joc.

Dacă se întâmpla ca pețitorul fetei să nu fie bogat ca să poată plăti prețul prea mare pe care-l cereau viitorii socrii, atunci aceștia se mulțumeau și numai cu un inel, pe care tânărul îl oferea alesei sale în fața nuntașilor. Mult mai târziu s'a luat obiceiul ca și mirele să poarte un inel dela mireasă.

Inelul se poartă pe degetul al patrulea, zis și „inelar“, dela mâna stângă, pentru că tot așa mai de mult se credea că acest deget are o vână anume care e în legătură cu inima. Astfel legat fiind degetul cu inelul să credea că va fi legată și inima soției sau a sofului.

Pelerinajele dela Mănăstirile noastre

Pelerinajul dela Ciungariu-Tătărlăua.

În ziua de 14 Septemvrie, la sărbătoarea Înălțării sf. Cruci, a avut loc un frumos pelerinaj la bisericuța de lângă pădurea numită Ciungariu, în hotarul comunei Tătărlăua.

S'au adunat acolo un mare număr de buni credincioși din parohiile învecinate, unii chiar și dela mai mari depărtări de 40-50 km. Sfânta liturgie slujită în sobor de 10 preoți a fost pontificată de Ex. Sa P. S. Episcop Dr. Vasile Aftenie, Arhieru coadjutor la Mitropolia din Blaj, asistat de canonicii Augustin Folea și Eugen Arieșan, de preoții Grigore Sănislav din Blaj și Iovu Popa din Feisa cari au împlinit slujba de diaconi. Au mai slujit preoții: Simion Deac din Căpâlna de jos, Victor Al-mășan din Boian, Ales. Muntean din Tăuni, Valer Suciuc din Crăciunel, Scevola Moldovan din Jidveiu, Nicolae Jidveian din Veseuș. Au mai fost de față preoții Virgil Anca din Făget, Vasile Jidveian din Sântămărie și parohul din Tătărlăua Ioan Penția, cari au executat cântările, împreună cu cântăreții din parohii.

La sf. liturgie sau împărtășit cu sîntele Taine câteva sute de credincioși. La sfârșit Preasf. Episcop Dr. Vasile Aftenie a ținut o frumoasă predică plină de învățături și îndemnuri la o viață creștinească după principiile evanghelice.

Credincioșii adunați la acest loc de rugă s'au depărtat plini de mângâiere și înălțați sufletește. În fiecare an se vor ținea pelerinaje la Ziua sf. Cruci, în 15 Septemvrie la bisericuța ridicată în cinstea Precuratei Fecioare Maria, după modelul dela Baneux din Belgia, unde Maica Domnului s'a arătat unor copii și prin mijlocirea Ei s'au salvat mai multe minuni.

Correspondent

Sântă-Măria dela Bixad. Sf. Bernard este sfântul care vieța întreagă și-a închinat-o Precuratei Fecioare Maria. În cinstea acestei Maici sînte s'au ridicat nenumărate mănăstiri, în cari de ziua Precuratei, 15 August, se aduc de zeci și sute de mii de pelerini rugăciuni fierbinți.

În Țara Oașului, la Bixad, anul acesta peste 40.000 pelerini și-au plecat smerit genunchii la poalele icoanei Maicii sînte. Intre acești pelerini s'a numărat și Excelența Sa Monseniorul Principe Dr. Vladimir Ghica care a și oficiat slujba sfântă înconjurat de un sobor de preoți.

Predica Păr. protopop Dr. Ioan Dragomir al Sătmăruului a mulțumit inimile credincioșilor pelerini. Dar cel mai impresionant moment a fost când Ex. Sa Monseniorul Ghica a binecuvântat mulțimea cu Sf. Moaște, compuse dintr'un spin luat din cununa de spini a lui Isus și dintr'o bucată de lemn luată din crucea pe care a fost răstignit Isus.

La masa comună a clerului, răspunzând cuvintelor Păr. protopop Dr. Ioan Dragomir, Monseniorul Ghica a spus între altele: „Mă găsesc înălțat și mulțumit sufletește de cele ce am văzut și auzit aici la mănăstire. Izvoarele de haruri se găsesc azi în mănăstiri și în una din acestea mă găsesc și eu. Nu prin războaie și măceluri sau răutate se poate câștiga mulțumirea, ci numai prin alipirea la Dumnezeu. Rugăciunile și cererile făcute aici vor da haruri neprețuite neamului nostru“.

Ion Bota

AVIZ

La Școala Urbană de Gospodărie din Blaj s'a înființat cl. VII-a (gr. II). Doritoarele sunt invitate să-și înainteze cererile până la data de 1 Octomvrie.

Direcțiunea

Cunoștințe folositoare

Tuberculosul

Ori de câte ori trec prin strada Podului, mergând înspre Bujac (Arad), pe marginea șanțului îl văd pe acelaș năcăjit.

Om, în vârstă trecut ceva de 40 ani, stă sezând pe marginea șanțului la umbră sub salcâm, alături pe pragul casei, stă încovoiat sub povara bolii sale, tușește, tușește, și scuipe grămadă de flegmă adunată înaintea sa, iară peste tot — în jurul său — muștele „roi“, se îngrămădesse mai altfel ca albinele pe lebenițele dulci ale Aradului.

La văzul acestui suferind — ca medic igienist — gândul nu imi fuge atât la salvarea acestui năcăjit — că până astăzi medicina în ale tămăduirii tuberculoșilor mare ispravă nu a prea făcut —, decât la acel așa zisul izvor de infecțiune cu tuberculoză, pe care acest bolnav îl reprezintă pentru toți cei din jurul său.

Tuberculoza este o boală molipsitoare pricinuită de o vietate foarte mică denumită bacilul lui Koch. Acest soi de vietăți zisi *microbi*, sunt așa de mici încât nu pot fi văzuți cu ochiul liber ci numai cu un ochian măritor zis microscop. Vietate ce e denumită *bacil*, pentru că văzută prin microscop are forma unui bețigaș, și, zis al lui Koch, după numele învățatului german Robert Koch, primul care l-a descoperit în flegma oficioșilor.

Bacilul Koch este sămânța tuberculozei, el, ca orice sămânță, ca orice vietate își are felul său anumit de viață — cu anumite apueături —, își are dușmanii săi, după cum și condițiuni favorabile ori nefavorabile dezvoltării sale.

Cel mai neîmpăcat dușman al bacilului tuberculozei, este soarele. Vorba „unde nu intră soarele, intră doctorul“, se adevărește în primul rând tuberculozei cu blestematul său bacil. Iar casele umede și întunecoase unde razele soarelui — ucigătoare de microbi — nu intră, trebuie să intre doctorul, pentru că acolo bacilii tuberculozei sunt stăpânitori, este boală.

Vara, năcăjitul de care amintesc și alții mulți, mulți din cuprinsul Țării, își scuipe flegma pe marginea șanțului, bacilii căzând pradă razelor ucigătoare ale soarelui — mai înainte ca muștele să-i fi luat pe gura, piccioarele și aripile lor și să-i ducă pe gurița unui copilaș, ori cu praful în aer și să fie trași și însămânțați în plumăna cine știe a cui, tuberculosul nu este de tot prea periculos pentru cei din jurul său —, iarna însă lucrurile stau cu totul altfel, tuberculosul stă în casă, de pe patul său de suferință tușește, tușește și scuipe flegma în jurul său, în casa umedă și întunecoasă, vreme potrivită a imbolnăvi pe cei din casă, mai ales când, Doamne ferește, în casă este un copilaș dintre acei cari să târâie pe jos și duc totul la guriță.

Tuberculoza este o boală, care nu se moștenește. Copilașul din pântecile mamei sale se naște curat cum este grăul adus în bob curat din câmp. Nenorocul însă e, când li este sortit a trăi într-o casă cu tuberculoși unde bacilii sunt cum stau în hambarele neîngrijite gărgăritele.

Copilul sănătos, născut sănătos chiar din mamă tuberculoasă, trăind în casa cu bacilii, va avea soarta grăului așezat în hambarul cu gărgărite.

Omenirea s'ar putea scăpa de tuberculoză, dacă cel tuberculos ar căuta să nu împărtășe prin flegma sa scuipe la veia întâmplării, boala celor din jurul lor.

De acest tuberculos m'aș fi apropiat să-l întreb de mai are pe cineva în casă cu el — de nu are vreun nepoțel — să-i spun să nu scuipe oriunde, să nu și sărute nepoțelul, dar... voiam să nu vorbesc neîntrebat pentru că tuberculoșii, acești nenorociți, visători și dornici de viață, sunt atât de răutăcioși, că odată cu ei ar vrea să piară toată lumea. Sâncel, 2 Sept. 1946.

Dr. Ioan Frătilă

Știrile săptămânii

Ajutorul M. S. Regelui pentru cei păgubiți de secetă. M. M. L. Regele Mihai și Regina Mamă, în marea lor dragoste pentru popor au dat Comitetului Central de Ajutoare a ținuturilor lovite de secetă un vagon de grâu. Acest grâu va fi împărțit într'un județ din cele mai greu încercate de secetă.

Convenire colegială. Absolvenții Liceului „Sf. Vasile cel Mare“ din Blaj, promoția 1926, sunt convocați la întrunirea colegială care se va ține la Blaj, în ziua de 26 Octombrie (Sf. D-tru) a. c. Colegii sunt rugați a-și anunța participarea, la adresa: Victor Crețu, prof. Blaj, Alăea Victoriei, Nr. 15.

Sfințire de capelă. În ziua de 3 Sept. 1946 a avut loc sfințirea capelei unite din comuna Ciacova. Actul sfințirii a fost săvârșit de Păr. vicar al Timișoarei Dr. Iuliu Rațiu, păr. prof. Mihai Sălăgean, păr. Trifu Dan din Ghilad și de păr. Enea Patăchi protopop on., parohul filialei Ciacova. A predicat păr. vicar arătând însemnătatea deschiderii acestei capele și îndemnând pe credincioși la o viață cu adevărat creștinească. S'au cuminecat foarte mulți credincioși. După terminarea sf. liturghii a urmat o masă comună dată de enoriașii din Ciacova.

Apel. Sătenii din comuna Țagu jud. Cluj doresc să-și zidească o Casă Culturală și apelează la toți binevoitorii ca din prisosul lor să dăruiască fie bani, fie materiale: lemne, țiglă, cărămidă etc. și pentru această casă. Darurile se vor trimite pe adresa Direcțiunii Școlii primare din Țagu.

Necrolog. În ziua de 7 Septembrie 1946 a încetat din viață, pe când se pregătea să înceapă sfânta liturghie, Păr. *Liviu Racoflan*, canonic în Baia-Mare. A fost înmormântat în 9 Sept. 1946. În veci pomenirea lui.

Banca Populară din comuna Șoroștin (jud. Târnava-Mică) dă în licitație publică, pe timp de un an, cinci camere și curte cu grădină. Licitatia se ține în ziua de 1 Octombrie a. c., prețul de strigare 500.000 Lei. Doritorii se pot interesa la Bancă. Această locuință se poate întrebuița pentru prăvălie și cârciumă. În comună nu se găsește nici un negustor.

Șoroștin, 15 Septembrie 1946.

Comitetul

Licitație publică

În ziua de 26 Septembrie 1946, orele 11, în localul Inspectoratului Muncii Blaj, Str. Mitropolitul Vancea Nr. 9, va avea loc licitație publică pentru confecționarea mobilierului lemnos necesar acestui inspectorat, în sumă de Lei 6.153.000, sumă ce poate fi depășită.

Caetul de sarcini se poate vedea zilnic la Inspectoratul Muncii Blaj.

Odată cu ofertele închise și sigilate, ofertanții vor depune și garanția legală de 5% asupra valorii lucrării.

Șeful Insp. Muncii ss. Bucea Nicolae

Tipografia Sărbătorii — Blaj

ROMANIA

Instanță specială pentru judecarea cauzelor de sabotaj, depe lângă Tribunalul Târnava Mică Dumbrăveni
Dos. Nr. P. 538—1946.

Sentința penală Nr. 285—1946
Ședința Publică din 15 Iunie 1946

În numele legii

HOTĂREȘTE

Condamnă pe inculpatul Bradner Alexandru, de 38 ani, preot romano-catolic, domiciliat în comuna Sâmpaul pentru delictul de speculă ilicită prevăzută de art. 23 pct. 1 lit. a și pedepsit de art. 25 cu aplicarea art. 37 al 11 din legea sabotajului Nr. 351—1945 să plătească suma de 100.000 lei (una sută mii) amendă, care se va achita conform disp. art. 54 din cod. pen.

În baza art. 4 I, pct. 3 din proc. pen. achită pe inculpatul Bradner Alexandru, pentru delictul de sabotare a măsurilor luate pentru dirijarea economiei Naționale prev. de art. 27 alin. 1 pct. 1 din legea sabotajului Nr. 351—1945, combinat cu art. 1, 6 și 15 din decizia Nr. 2725—1945.

Obligă pe inculpat să plătească Ministerului Industriei și Comerțului suma de 50.000 lei (cinci zeci mii) despăgubiri civile, precum și Statului suma de 10.000 lei (zece mii) cheltuieli și onorar advocațional conform art. 93 din legea pentru organizarea corpului de avocați publici și 10.000 lei cheltuieli de procedură penală.

Ordonă publicarea și afișarea pedepsei conform d sp. art. 32 din legea sabotajului.

Cu drept de recurs în termen de 5 zile dela pronunțare.

Dată în ședința publică din 15 Iunie 1946, în Palatul Justiției din Dumbrăveni

Președ. ss. Visarion Pop, Judecător ss. Popescu M.
Pentru coef. Indescifrabilă

Jud. cătoria Secția Cf.

Nr. 1235 - 1945 Cf.

Extras din publicațiunea de licitație

În cererea de executare făcută de următorul Institutul de Credit fonciar din Sibiu contra următorului Malmer Martin, judecătoria a ordonat licitațiunea execuțională în ce privește imobilele situate în comuna Bălcaciu, circumscripția Judecătoriei Blaj, cuprinse în protocolul c. f. 293.64.881, top. 1277, arător de 4 jug. 1355 stj. cu prețul de 25.000 lei, top. 1951 pădure de 1 jug. 1513 stj. cu prețul de 600 lei, top. 2912 v e de 335 stj. cu prețul de 1000 lei, top. 2915 vie de 182 stj. cu prețul de 500 lei, top. 2922 vie de 24 stj. cu prețul de 100 lei, top. 2926 vie de 300 stj. cu prețul de 100 lei, top. 3460 arător de 274 stj. cu prețul de 500 lei, top. 5569 fânaș de 183 stj. cu prețul de 500 lei, top. 5699 vie de 261 stj. cu prețul de 1000 lei, top. 6032 vie de 88 stj. cu prețul de 500 lei, cota următorului de 1/5 parti de sub B. 7, c f Nr. 464, top. 1236 fânaș de 3 jug. 1219 stj. cu prețul de 15.000 lei, top. 1278 arător de 4 jug. 162 stj. cu prețul de 25.000 lei, top. 2570 vie de 17 stj. cu prețul de 800 lei, top. 3019 vie de 92 stj. cu prețul de 500 lei, top. 6176 vie de 118 stj. cu prețul de 1000 lei, cotaparte a următorului de 1/5 parte de sub B. 5 c f Nr. 881 top 2483 vie de 106 stj. cu prețul de 2000 lei, top. 2821 vie de 208 stj. cu prețul de 2000 lei, top. 4596 vie de 124 stj. cu prețul de 1000 lei cota următorului de 1/10 parte de sub B. 7, pentru încasarea creanței de 7139 lei, capital și accesorii cap. redus, interese de 3%, dela 15 Mai 1935.

Licitatiunea se va ține în ziua de 8 Octombrie 1946 ora 5 la casa comunală a comunei Bălcaciu.

Imobilele ce vor fi licitate nu pot fi vândute pe un preț mai mic decât prețul de strigare.

Cei cari doresc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc 10% din prețul de strigare drept garanție, în numerar sau să predea aceluiași delegat chitanța constatând depunerea, judecătorește-prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (§ 147, 150, 170, legea LX. 1881; § 21 legea LX. 1908).

Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să întregască imediat garanția — fixată conform procentuală prețului de strigare — la aceeași parte procentuală a prețului ce a oferit (§ 25 XLI 1908).

Data: Blaj, la 13 Decembrie 1945.

Judecător s. s. TRAIAN BIHOREANU
Pentru conformitate: Indescifrabil

Citiți și răspândiți

„UNIREA POPORULUI“

Taxa poștală plătită în numerar, conform aprobării Nr. 13.837—42.